

غده‌های درون‌ریز

جنسی مردانه (که ایجاد برخی از مشخصات جنسی مردانه را تحریک می‌کنند) را تولید می‌کند. مدولا، اپی‌نفرین (آرنالین) و نوراپی‌نفرین (نورآدرنالین)، را ترشح می‌کند که در پاسخ به استرس (واکنشی که «پاسخ جنگ و گریز» نام دارد)، ضربان قلب و خونرسانی به عضلات را افزایش می‌دهند.

لوزالمعده

لوزالمعده پشت معده قرار دارد. لوزالمعده مایعات گوارش کننده‌ای تولید می‌کند که به تجزیه غذا کمک می‌کنند. همچنین هورمون‌های انسولین و گلوکاگون را ترشح می‌کند که نقش مهمی را در تنظیم سطح گلوکز خون (قدیمی که منع اصلی انرژی بدن به شمار می‌رود) ایفا می‌کنند.

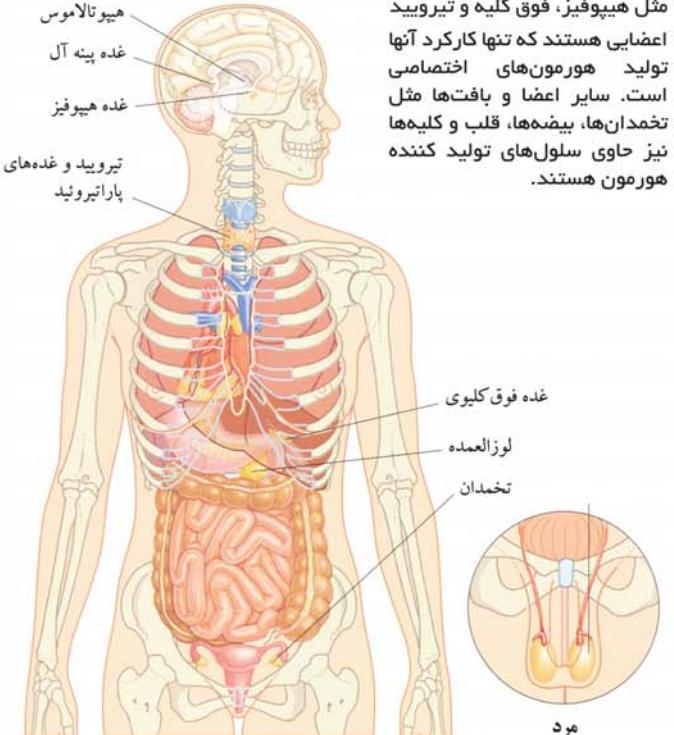
تخدمان‌ها

تخدمان‌ها در دو طرف رحم قرار گرفته‌اند. آنها تخمک‌ها را آزاد می‌کنند و هورمون‌های جنسی زنانه یعنی پروژسترون و استروژن را می‌سازند که چرخه قاعده‌گی را تنظیم می‌کنند. استروژن همچنین باعث ایجاد برخی از مشخصات جنسی زنانه از جمله بزرگ شدن پستان‌ها می‌شود.

بیضه‌ها

بیضه‌ها در کیسه‌ای از پوست و عضلات به نام کیسه بیضه (اسکروتووم) قرار دارند. آنها تولید اسپرم و ترشح هورمون جنسی مردانه یعنی تستوسترون را بر عهده دارند. این هورمون مسؤول شروع بلوغ و ایجاد مشخصات جنسی ثانویه مردانه از جمله موی صورت است.

غده‌های درون‌ریز، هورمون‌ها را تولید می‌کنند. هورمون‌ها موادی شیمیایی هستند که در جریان خون وجود دارند و فرآیندهای قسمت‌های دیگر بدن را کنترل می‌کنند. این فرآیندها عبارتند از متابولیسم (واکنش‌هایی شیمیایی که به طور مداوم در بدن رخ می‌دهند). پاسخ به استرس، رشد و تکامل جنسی، این مجموعه شامل غده‌ها و سایر سلول‌های تولید کننده هورمون هستند. غده‌های مثل هیپوفیز، فوق کلیه و تیروپیید اعضایی هستند که تنها کارکرد آنها تولید هورمون‌های اختصاصی است. سایر اعضاء و بافت‌ها مثل تخدمان‌ها، بیضه‌ها، قلب و کلیه‌ها نیز حاوی سلول‌های تولید کننده هورمون هستند.

غده هیپوفیز و هیپوتalamوس

غده هیپوفیز در قاعده مغز قرار دارد. این غده به عنوان «غده رئیس» شناخته می‌شود، چون هورمون‌هایی را تولید می‌کند که بافت درون‌ریز واقع در سایر غده‌ها و اعضا را تحریک و کنترل می‌کند. همچنین هورمون‌هایی را ترشح می‌کند که رشد بدن، حجم ادرار و انتباخ رحم را در طول زیمان کنترل می‌کنند. هیپوتalamوس بخشی از مغز است که با غده هیپوفیز ارتباط دارد. هیپوتalamوس، هورمون‌هایی به نام موامل آزاد کننده را ترشح می‌کند که کارکرد هیپوفیز را کنترل می‌کنند و به عنوان رابط بین دستگاه‌های عصبی و غدد درون‌ریز عمل می‌کنند.

غده پینه آل

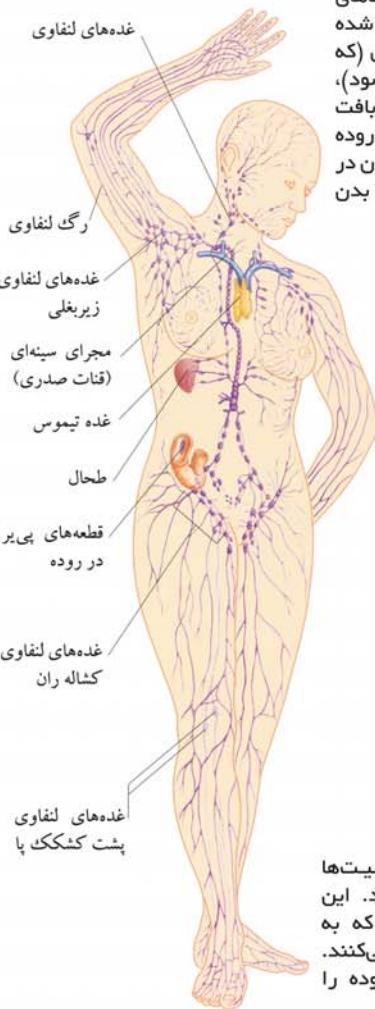
غده پینه آل در عمق مغز قرار دارد. کارکرد دقیق آن هنوز مشخص نیست. البته معلوم شده است که این غده هورمونی به نام ملاتونین را ترشح می‌کند که گمان می‌رود با پرخه روزانه خواب و بیداری مرتبط باشد.

غده‌های تیروپیید و پاراتیروپیید

غده تیروپیید که در گردن واقع است، هورمون‌هایی را تولید می‌کند که متابولیسم را تنظیم می‌کنند. همچنین برخی از سلول‌های تیروپیید، هورمون کلسی توئین را ترشح می‌کنند که غلظت خونی کلسیم را کاهش می‌دهد. چهار غده پاراتیروپیید واقع در پشت تیروپیید هورمونی را تولید می‌کنند که غلظت خونی کلسیم و فسفات را تنظیم می‌کنند. کلسیم برای سلامت استخوان‌ها حیاتی است و به همراه فسفات، نقش مهمی را در کارکرد عصب و عضله ایفا می‌کند.

غده‌های فوق کلیه

غده‌های فوق کلیه در بالای کلیه قرار دارند. هر غده یک قشر لایه خارجی و یک مدول (مرکز) دارد. قشر، هورمون‌های کورتیکواستروپییدی یا کورتونی (که در کمک به تنظیم غلظت خونی نمک و قند نقش دارند) و مقادیر کم هورمون‌های

رگ‌ها و غده‌های لنفاوی

رگ‌های لنفاوی مایعی به نام لطف را در سراسر بدن حمل می‌کنند. لطف با گرفتن مایع اضافی از بافت‌ها و برگرداندن آن به جریان خون، به حفظ تعادل مایعات بدن کمک می‌کند. همچنین گلوبول‌های سفید را حمل می‌کند که با عفونت مقابله می‌کنند. غده‌های لنفاوی که در محل اتصال رگ‌های لنفاوی قرار دارند، ارگانیسم‌های غفعی را از لطف پاک می‌کنند. آنها پر از لنفوцит‌ها (نوعی گلوبول سفید) هستند. دسته‌های از گلوبول‌های سفید این غده‌ها در سیاری از قسمت‌های بدن از جمله گردن، زیر بغل و کشاله ران وجود دارند.

طبال و تیموس

طبال و تیموس انواع خاصی از لنفوцит‌ها (گلوبول‌های سفید) را تولید می‌کنند. این سلول‌ها پادتن‌ها را تولید می‌کنند که به تخریب ارگانیسم‌های عفونی کمک می‌کنند. طحال همچنین گلوبول‌های قرمز فرسوده را تجزیه می‌کند.